

fokusere lidt mere på og måske give et klap på skulderen til dem, som vil igangsætte søvejs-transport.

Vi ser i mange, mange byer i dag, at trafikken bliver omlagt. Man leder især den tunge trafik uden om byerne, og det er et godt og rigtigt initiativ, at de biler, der kan fjernes fra bymidten og selve bykernen, og som ingen brug har for at komme dér, men skal videre, ledes udenom. Det er et udmærket initiativ, der her bliver taget.

Så er der også landdistrikterne, og her har vi jo behandlet op til flere forslag her i salen, hvor der er taget initiativ fra borgerlige partier til at åbne for, at landdistrikterne bliver mere involveret, end de er i dag, nye initiativer og igen nye, lokale initiativer, som kan være med til virkelig at skabe det, som Landsplanredegørelsen starter med, altså at by og land skal have et godt samarbejde.

Der kan sættes mange spørgsmålstejn ved tingene, men vi har læst det igennem, og vi føler, at de ting, der er peget på her, måske nok kunne gøres lidt bedre, end der står i redegørelsen.

Ebbe Kalnæs (CD):

Landsplanredegørelse 2000. Der er tidligere ordførere, som har nævnt, at den er bedre end den sidste, og det vil jeg da gerne tilslutte mig, men der er nogle af de helt fundamentale ting i måden at lave planlægning på, som stadig væk lider af de samme ting, som jeg ofte tidligere har været inde på.

Der er ingen tvivl om, at CD ikke ønsker nogen form for vild planlægning, klondike-liberalisme, eller at man i det åbne land skal have lov til at te sig, som man vil. En overordnet planlægning, en rammeplanlægning, på en række områder er selvfølgelig nødvendig, når man skal indrette samfundet, men det er jo ikke det, vi har; vi har en dybt detaljeret planlægning på mange områder. Det, der ligger i planlovgivningen i dag, kommer på en eller anden måde, hvad enten man kan lide det eller ej, tæt på planøkonomi, tæt på noget, der kunne minde om et kommissærstyre.

Når jeg siger det så præcist, er det selvfølgelig ikke for at pege enkelte onde mennesker ud, der har en eller anden idé om, at de skal genere folk eller ødelægge landet, men det er den mekanisme og den inerti, der går i gang, når man begynder med den her planlægning. Da sker der nogle helt åbenbare ting, som gør, at der

bliver demokratisk underskud i de systemer, man laver, endda et alvorligt demokratisk underskud.

Vi laver overordnet en plan, som vi detaljerer meget. Planen og måden at lave planlægning på består jo også i meget høj grad af en lang myndigelser, og det vil sige, at man så ender med at skrive ordene ind senere. Man laver adskillige håndbøger i dybtryk, som man sender ud til amterne, som administrerer meget af den her overordnede planlægning.

Det, der bare sker i amterne, er, at hverken på miljø- eller på planområdet er det overhovedet kutyme, at det politiske niveau, dvs. miljø og plan i amterne, overhovedet blander sig i de sager. Det bliver et spørgsmål om, at den enkelte gruppe eller medarbejder eller holdning, der måtte være et givet sted, med en detaljeret håndbog selv fortolker. Ja, der er ikke engang tendens til, at man med jævne mellemrum tager sager op og bruger dem som principalsager for at stikke en linje af.

Der sker rent faktisk det, at loven bliver enormt selvkørende. Det vil sige, at vi laver selvkørende love på planområdet. Det er næsten umuligt at komme i nærheden af dem igen, når først vi har sendt dem af sted herfra. Ja, i princippet kunne vi godt tage hjem, når vi havde lavet en tilstrækkelig præcis og detaljeret planlægning. Det, der sker, er, at man selvfølgelig dræber en masse initiativ. Man har det i bund og grund skidt med den samfundsform, vi har. Man har det skidt, fordi den samfundsform, vi har, nemlig et kapitalistisk samfundssystem med markedsmekanismer, prøver man på alle måder at se om man kan hindre i at udfolde sig.

Som jeg sagde i indledningen, mener jeg ikke, at man bare skal lade stå til. Selvfølgelig skal der være regler og rammer. Man laver bl.a. som en af tingene noget, man kalder for kompetencerregioner, et nyt begreb, nye værktøjer til styre med osv. Man pakker det egentlig også ind i en proces, som er demokratisk, alle er med osv. Det er vel nok den mest udbredte form for demokratur, man næsten kan forestille sig, for det bliver nogle meget lukkede rum, det her skal foregå i, og det er det, der gør, at det er dræbende.

Vi har hørt ordføreren for Socialdemokratiet og også tidligere hørt ministeren sige, at der er mange, der er godt tilfredse med det her. Jamen det tror pokker! Altså når man en gang imellem kommer ud dér, hvor man har brugt sin stram-